

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38Pc/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119202052
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119202052.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci navrhovateľky: G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, W., proti povinnému: J. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. X, W., t. č. X. X, W., zastúpený JUDr. Martinom Černákom, advokátom, so sídlom Zochova 5, Bratislava, o návrhu na určenie príspevku na výživu nevydatej matke, takto

rozhodol:

Z.. J. Š., Q.. XX.XX.XXXX je povinný s účinnosťou od 01.05.2019 do 18.09.2020 prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

II. Nedoplatok na zročnom príspevku na výživu navrhovateľky za obdobie od 01.05.2019 do 30.11.2019 vo výške 240,- Eur, sa povinnému p o v o ľ u je zaplatiť k rukám navrhovateľky v pravidelných mesačných splátkach po 10,- Eur splatných vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

III. Vo zvyšku návrh z a m i e t a .

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka (ďalej aj „nevydatá matka“) sa návrhom doručeným súdu dňa 13.03.2019 domáhala, aby súd zaviazal otca maloletej (ďalej aj ako „povinný“) prispievať na jej výživu sumou 330,- Eur mesačne vopred vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom máj 2019. Zároveň žiadala doplatiť uvedenú sumu aj spätne. Návrh odôvodnila tým, že zo vzťahu s povinným sa jej po trojročnej známosti narodila maloletá S., Q.. XX.XX.XXXX. Vzťah ukončili v októbri 2018 bez uzavretia manželstva. Navrhovateľka má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi Y., Q.. XX.XX.XXXX, ktorého má z predchádzajúceho manželstva. Maloletá po ukončení vzťahu zostala v jej osobnej starostlivosti. Povinný, okrem vyživovacej povinnosti k maloletej S., inú vyživovaciu povinnosť nemá. Dosahuje príjem zo zamestnania, približne 1.200,- Eur v čistom a okrem toho využíva aj benefity firmy (služobný automobil, služobný telefón). Povinný tiež vlastní dve nehnuteľnosti, garsónku v W. a W. U. Y. R. T. U. X.. Vlastní aj osobné motorové vozidlo zn. A. D.. Navrhovateľka je na materskej dovolenke a poberá materskú dávku vo výške 630,- Eur a od mája 2019 bude poberať len rodičovský príspevok vo výške 214,70 Eur a rodinné prídavky na maloletú v sume 23,68 Eur. Výdavky si navrhovateľka vyčíslila v sume 570,- Eur, a to náklady na bývanie 60,- Eur, strava 200,- Eur, lekárska starostlivosť - zubár, okuliare 20,- Eur, oblečenie 30,- Eur, hygienické potreby 30,- Eur, telefón 50,- Eur, splátky pôžičiek 150,- Eur, náklady na benzín 30,- Eur.

2. Povinný vo vyjadrení k návrhu doručenom súdu dňa 24.05.2019 nesúhlasil s návrhom navrhovateľky. Uviedol, že je zamestnaný, ale jeho priemerná čistá mzda je vo výške 985,- Eur. Motorové vozidlo používa na služobné účely, mimoriadne so súhlasom zamestnávateľa ho môže používať na súkromné účely. Potvrdil, že vlastní garsónku na X. I. T. W.. Iné nehnuteľnosti v čase vyjadrenia nevlastnil. Vlastní aj osobný automobil zn. A. D., r. výroby XXXX v hodnote asi 500,- Eur. Mesačné výdavky predstavujú sumu približne 660,- Eur (ubytovanie 60,- Eur, strava 300,- Eur, automobil 100,- Eur, oblečenie 150,- Eur, hygienické potreby 50,- Eur). S navrhovateľkou má spoločnú dcéru, na ktorej výživu od októbra 2018 prispieva sumou 120,- Eur mesačne. Zároveň na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 12P/14/2019 prebieha konanie, v ktorom sa navrhovateľka domáha výživného na dcéru vo výške 300,- Eur mesačne.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaným návrhom, výsluchom účastníkov konania, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi zo spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

4. Navrhovateľka a povinný boli v partnerskom vzťahu, z ktorého sa dňa XX.XX.XXXX narodilo maloleté dieťa. K ukončeniu ich partnerského vzťahu došlo v októbri 2018. Navrhovateľka zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú S. od jej narodenia. Navrhovateľka pred nástupom na materskú dovolenku dosahovala mesačný príjem zo zamestnania vo výške 630,- Eur v čistom, a od 18.09.2018 do 03.06.2019 poberala materskú dávku vo výške 20,413 Eur na deň (t. j. približne 632,80 Eur pri 31. dňovom mesiaci). Od júna 2019 navrhovateľka poberá rodičovský príspevok vo výške 220,70 Eur mesačne a zároveň poberá prídavok na dve deti vo výške 48,68 Eur mesačne (24,34 Eur na každé). Navrhovateľka nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, vlastní osobné motorové vozidlo zn. A. H., v hodnote asi 200,- Eur. Má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi, ktorý študuje na strednej škole. Výživné v súdom priznanej výške 150,- Eur na syna jej jeho otec neplatí. Svoje mesačné výdavky navrhovateľka vyčíslila ako strava 200,- Eur, bývanie 67,- Eur, ošatenie 30,- Eur, telefón 50,- Eur (paušál vo výške 45,- Eur a 5,- Eur spláca synov), benzín 30,- Eur, úver (splátka) 100,- Eur a lieky, zubár 20,- Eur. Povinný je zamestnaný a jeho priemerný príjem zo zamestnania za posledných 12 kalendárnych mesiacov bol vo výške 1.058,- Eur v čistom (od novembra 2018 do októbra 2019). Jeho príjem ale bude nižší, pretože mu zamestnávateľ asi 10 mesiacov vyplácal k výplate benefity. Od októbra 2018 začal prispievať na výživu maloletej sumou 120,- Eur mesačne. Navrhovateľke začal prispievať na jej výživu v júni 2019 sumou 60,- Eur a od júla 2019 jej každý mesiac prispieva sumou 80,- Eur. Povinný je vlastníkom dvoch nehnuteľností, z ktorých jednu prenajíma a jeho príjem z prenájmu je vo výške 290,- Eur (pred zdanením). Ďalej vlastní W. U. s pozemkom v U. X.. Vlastní staršie osobné motorové vozidlo zn. A. D. v hodnote asi 500,- Eur. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12P/14/2019 účastníci konania uzavreli rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej sa povinný zaviazal prispievať na výživu maloletej S. sumou 200,- Eur mesačne a nedoplatok vo výške 212,55 Eur dospláca v splátkach po 10,- Eur mesačne. Povinný ako svoje pravidelné mesačné výdavky uviedol strava, ošatenie, hygiena vo výške 250,- Eur, náklady v súvislosti s osobným motorovým vozidlom 50,- Eur, telefón 50,- Eur, náklady bytu v W. 71,63 Eur, náklady bytu v U. X. 109,38 Eur, hypotekárny úver 403,98 Eur, poistenie bytu 4,70 Eur, poistenie domácnosti 2,60 Eur, poistenie motorového vozidla 5,50 Eur.

5. Podľa § 74 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

6. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

7. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

8. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

9. Zmyslom právnej úpravy príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke je ochrana nárokov nevydatej matky v súvislosti so znížením jej zárobkových možností v dôsledku tehotenstva a pôrodu a v súvislosti so zvýšením nákladov, ktoré jej v dôsledku narodenia dieťaťa vzniknú. Jej účelom je priblížiť situáciu takejto nevydatej matky pomerom v manželstve, kedy dochádza k plneniu vzájomnej vyživovacej povinnosti manželov. Nevydatá matka sa po narodení dieťaťa často dostáva do horšej osobnej i sociálnej situácie a bolo by v rozpore s princípmi Zákona o rodine, pokiaľ by uvedené náklady musela uhrádzať výlučne matka, čím sa súčasne prejavuje záujem spoločnosti na ochrane a zrovnoprávnení detí narodených mimo manželstva. Pre priznanie nároku na príspevok sa nevyžaduje, aby matka nebola schopná živiť sa sama, postačí, ak v dôsledku tehotenstva a pôrodu došlo k zníženiu jej príjmov. Základom nároku na príspevok sú tehotenstvo a narodenie dieťaťa a s tým súvisiaca zmena sociálnej situácie matky, ktorá spravidla príde o príjmy z pracovného, resp. iného pomeru a súčasne aj zvýšené výdavky spojené s týmito skutočnosťami. Zákonná maximálna doba poskytovania príspevku na výživu je dva roky, pričom táto lehota môže začať plynúť najneskôr odo dňa pôrodu. Ochrana sa v tomto prípade poskytuje právu nevydatej matky, nie právu narodeného dieťaťa, takže povinnosť otca vyživovať svoje dieťa podľa § 62 až § 65 Zákona o rodine nie je priznaním príspevku dotknutá. Výška príspevku na výživu je daná jeho primeranosťou. Primeranosť sa posudzuje vo vzťahu k schopnostiam a možnostiam otca dieťaťa, ako aj vo vzťahu k odôvodneným potrebám a pomerom matky tak, aby bol stanovený rozumný kompromis medzi potrebami nevydatej matky a možnostami otca dieťaťa.

10. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že účastníkom konania, ktorí nie sú manželmi, sa dňa XX.XX.XXXX narodilo maloleté dieťaťa. Účastníci (rodičia) sa na poskytovaní príspevku na výživu nedohodli, resp. nedohodli sa na jeho výške, a preto navrhovateľka podala návrh na určenie súdom. Na tunajšom súde prebiehalo pod sp. zn. 12P/14/2019 zároveň aj konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktoré pochádza zo vzťahu účastníkov tohto konania. Rozsudkom č. k. 12P/14/2019-62 zo dňa 30.10.2019 súd schválil dohodu rodičov, v ktorej sa povinný (otec) zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 200,- Eur mesačne.

11. Navrhovateľka od narodenia maloletej dňa XX.XX.XXXX do 03.06.2019 poberala materské a prídavok na maloletú. Následne od 04.06.2019 má príjem v podobe rodičovského príspevku v sume 220,70 Eur mesačne, prídavku na maloletú 24,34 Eur a prídavku na plnoletého syna 24,34 Eur. Ďalej súd zistil, že navrhovateľka pred nástupom na materskú dovolenku mala príjem zo zamestnania vo výške približne 630,- Eur v čistom (tvrdenie matky, ktoré nebolo rozporované a vyplýva aj z lustrácie zo Sociálnej poisťovne), pričom uvedený príjem dosahovala v období do apríla 2018, nakoľko od apríla 2018 bola dlhodobo práceneschopná (až do nástupu na materskú dovolenku) z dôvodu zdravotných problémov v súvislosti s tehotenstvom. Už v tomto období bol bežný príjem matky znížený práve v súvislosti s prebiehajúcim tehotenstvom. Iný príjem matka nemala. Po narodení maloletej príjem navrhovateľky v období od 18.09.2018 do 03.06.2019 bol vo výške materskej dávky v sume 20,413 Eur na deň (t. j. približne 632,80 Eur pri 31. dňovom mesiaci). Od júna 2019 navrhovateľka poberá rodičovský príspevok vo výške 220,70 Eur mesačne a zároveň poberá prídavok na dve deti vo výške 48,68 Eur mesačne (24,34 Eur na každé). V júni 2019 bola navrhovateľke vyplatená suma 600,- Eur v hrubom za nevyčerpanú dovolenku (vyplýva z lustrácie navrhovateľky v Sociálnej poisťovni). Navrhovateľka nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, vlastní starší osobný automobil v hodnote približne 200,- Eur. Má dve vyživovacie povinnosti (na výživu staršieho syna má súdom určené výživné vo výške 150,- Eur mesačne, ktorého jeho otec neplatí). Na výživu maloletej S. povinný od 13.03.2019 prispieva sumou 200,- Eur mesačne (rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 12P/14/2019-62 zo dňa 30.10.2019) a na jej výživu prispieva povinný sumou 80,- Eur mesačne.

12. Odôvodnené mesačné výdavky navrhovateľky, na ktorých úhradu sa vzťahuje príspevok na výživu (základné nevyhnutné výdavky), ustálil súd v sume vo výške 337,- Eur (z toho mesačne bývanie 67,- Eur, oblečenie 30,- Eur, drogéria a hygiena 30,- Eur, mobilný telefón 10,- Eur, cestovné 30,- Eur, strava 150,- Eur, zdravotná starostlivosť 20,- Eur). Povinný výdavky navrhovateľky nespochybnil, avšak súdu sa výdavky vyčíslené navrhovateľkou na stravu a telefón javili ako nadhodnotené. Stravu na mesiac súd považoval za dôvodnú v sume 150,- Eur, nakoľko navrhovateľka je doma, nie je odkázaná na stravovanie sa v zariadeniach mimo domova, na rodičovskej dovolenke si môže stravu pripraviť doma a pri sume 150,- Eur na mesiac (t. j. cca 5,- Eur na deň) si základné stravovanie môže zabezpečiť. Takisto suma mesačného výdavku za mobilný telefón vo výške 50,- Eur je neprimeraná. Navrhovateľka napokon sama uviedla, že súčasťou poplatku za mobilný telefón je aj splátka za zariadenie a aj poplatok za telefón

synovi, ktoré ale nie sú nevyhnutnými výdavkami navrhovateľky v súvislosti s nárokom na príspevok na jej výživu. takýmto výdavkom nie je ani splátka pôžičky.

13. Povinný mal za obdobie od novembra 2018 do októbra 2019 priemerný mesačný príjem v čistom 1.058,- Eur zo zamestnania. Povinný má zároveň od septembra 2019 príjem z prenájmu nehnuteľností vo výške 290,- Eur (pred zdanením). Je vlastníkom dvoch nehnuteľností, bytov (v W. G. T. U. X. od septembra 2019), z ktorých jednu prenajíma. Vlastní tiež staršie osobné motorové vozidlo v hodnote približne 500,- Eur. Iné vyživovacie povinnosti nemá. Súd nepovažoval za odôvodnenú námietku povinného, že jeho príjem v súčasnosti dosahuje výšku len okolo 650,- Eur v čistom, keď počas obdobia asi 10 mesiacov mu boli vyplávané benefity zo strany zamestnávateľa. Súd vychádzal z priemerného mesačného príjmu povinného za posledných 12 kalendárnych mesiacov, nakoľko takto je možné objektívne stanoviť priemerný príjem, ktorý dosahuje. K námietkam povinného, že takýto príjem v budúcnosti dosahovať už nebude, súd uvádza, že je potrebné vychádzať zo stavu zisteného v čase rozhodovania súdu, ktorý je pre súd záväzný, a preto súd vychádzal z príjmu povinného zo zamestnania vo výške 1.058,- Eur mesačne. Z rozpisu výdavkov uvedených povinným vyplýva, že jeho výdavky mierne prevyšujú jeho príjem. Napriek tomu dobrovoľne prispieva na výživu navrhovateľky sumou 80,- Eur. K výdavkom povinného súd uvádza, že za dôvodný nepovažoval výdavok označený ako náklady spojené s prevádzkou bytu na X. T. W., keďže tento byt povinný prenajíma za sumu 390,- Eur mesačne (vyplýva z predloženej nájomnej zmluvy zo dňa 02.09.2019), pričom ako príjem z prenájmu uviedol sumu 290,- Eur (po odpočítaní ostatných nákladov, t. j. sumy 100,- Eur za úhradu týchto poplatkov). Takisto súd nepovažoval za nevyhnutný výdavok za telefón v sume 50,- Eur, ktorý je neprimerane vysoký, keď postačujúcou sumou na zabezpečenie základných služieb (privolanie pomoci a vybavenie neodkladných telefonátov, napr. objednanie k lekárovi) je suma 10,- Eur. Suma pravidelných výdavkov povinného je potom nižšia o 111,63 Eur (náklady s bytom vo výške 71,63 Eur a mobilný telefón 40,- Eur) a pravidelné výdavky povinného sú vo výške 836,16 Eur s výživným na maloletú 200,- Eur spolu 1.036,16 Eur.

14. Na základe vykonaného dokazovania, po posúdení príjmových a celkových majetkových pomerov povinného a posúdení zmeny príjmových pomerov navrhovateľky, dospel súd k záveru, že návrh na určenie príspevku na výživu navrhovateľky ako nevydatej matky je dôvodný vo výške 100,- Eur mesačne čo do výšky mesačnej sumy príspevku. Keďže účelom inštitútu poskytnutia príspevku nevydatej matke je uľahčiť nevydatej matke existenčné podmienky a kompenzovať zníženie príjmu a životnej úrovne, ku ktorým dôjde v súvislosti s narodením dieťaťa, súd na základe vykonaného dokazovania konštatuje, že k zhoršeniu dovtedajšej životnej úrovne navrhovateľky došlo. Od narodenia maloletej sa o ňu navrhovateľka sústavne stará, a preto si vzhľadom na jej vek a odkázanosť nemôže objektívne zabezpečiť svoju výživu iným spôsobom ako zo štátnych sociálnych dávok. Súčasne je zrejmé, že suma 269,38 Eur mesačne nemôže byť dostačujúca na výživu dospeléj osoby, navyše ak má sama vyživovaciu povinnosť voči maloletemu dieťaťu a plnoletému synovi (ešte stále ale nezaopatrenému dieťaťu, pretože syn študuje na strednej škole). Súd mal za dôvodné priznať príspevok na výživu nevydatej matke od 01.05.2019, tak ako žiadala, nakoľko v súvislosti s pôrodom a narodením maloletej sa znížil príjem navrhovateľky a zároveň sa zvýšili jej výdavky v súvislosti s narodením maloletej. Je pravdou, že materská dávka (ktorá bola navrhovateľke vyplatená ešte v mesiaci máj 2019) bola v porovnateľnej výške ako bol jej príjem zo zamestnania, ale súd považoval za dôvodné priznať jej príspevok už aj za mesiac máj, pretože v súvislosti s narodením maloletej mala navrhovateľka zvýšené výdavky už aj v tomto mesiaci (dokonca už aj v období predchádzajúcom, ale súd nemohol navrhovateľke priznať nárok nad uplatnený rozsah, keďže bol návrhom viazaný). Nepochybne po zániku nároku na materskú dávku došlo k výraznému zníženiu príjmu navrhovateľky, a to na sumu 269,38 Eur mesačne (prídavok na dve deti a rodičovský príspevok). Porovnaním životnej úrovne navrhovateľky a povinného potom súd dospel k záveru, že životná úroveň povinného je vyššia ako životná úroveň navrhovateľky, ktorá nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, vlastní len starší automobil a má dve vyživovacie povinnosti. Povinný je vlastníkom dvoch nehnuteľností, pričom jednu prenajíma a zvyšuje svoju životnú úroveň aj týmto spôsobom. Tiež vlastní starší osobný automobil, nevýraznej hodnoty. Vyživovaciu povinnosť má len jednu. Stabilný príjem zo zamestnania v priemere 1.058,- Eur v čistom, ako aj príjem z prenájmu nehnuteľnosti 290,- Eur mesačne pred zdanením, preukazujú vyššiu životnú úroveň povinného ako navrhovateľky. Súd považoval potom za dôvodné priznať navrhovateľke príspevok na jej výživu vo výške 100,- Eur mesačne, ktorý pokryje jej nevyhnutné a odôvodnené výdavky. Úhradou príspevku na výživu pritom nedôjde k zvýšeniu životnej úrovne navrhovateľky nad úroveň pred pôrodom, keď spoločne s príspevkom bude jej mesačný príjem v sume 369,38 Eur (od júna 2019), a teda stále v sume nižšej ako bol jej čistý príjem pred pôrodom, a to bez ohľadu na to, že ešte v mesiaci máj 2019 jej bola vyplatená aj materská dávka a v mesiaci

jún 2019 jej bola vyplatená nevyčerpaná dovolenka od zamestnávateľa vo výške 600,- Eur v hrubom. Suma vyplatená navrhovateľke aj za tieto dva mesiace aspoň čiastočne pokryje jej výdavky, ktoré jej v súvislosti s narodením a starostlivosťou o maloletú vznikli (ako súd uviedol už narodením maloletej došlo u navrhovateľky k zníženiu jej príjmu, resp. zvýšili sa jej náklady s súvislosti s jej narodením). Príspevok v priznanej výške tak bude plniť výlučne funkciu priblíženia sa k predchádzajúcej životnej úrovni navrhovateľky. Súčasne je tento príspevok v súlade s ustálenou judikatúrou jednoznačne nižším ako by bolo výživné medzi manželmi. Takto určený príspevok má slúžiť nevydatej matke na úhradu jej „výživy“, časť základných výdavkov, na ktoré príspevok nepostačuje, musí navrhovateľka zabezpečiť z vlastných zdrojov v rozsahu zodpovedajúcom jej pomerom (napr. podieľanie sa na výžive k maloletej a takisto na výžive k plnoletému synovi, ktorého má z predchádzajúceho vzťahu). Súd bral do úvahy skutočnosť, že povinný ako otec maloletej prispieva matke na maloletú výživným, ktoré prostriedky sú však účelovo určené pre maloletú, a preto ich nemožno zarátať do príjmu matky pre účely určenia príspevku na jej výživu, tak ako súd v rámci výdavkov nebral do úvahy sumu výdavkov pripadajúcich na maloletú (napr. časť výdavkov na bývanie).

15. V zmysle vyššie uvedeného mal tak súd za preukázané splnenie všetkých predpokladov na priznanie príspevku na výživu navrhovateľky ako nevydatej matky vo výške 100,- Eur mesačne od povinného (otca maloletej). Súd príspevok priznal vo výroku I. rozsudku za obdobie od 01.05.2019 do 18.09.2020, kedy uplynú dva roky od narodenia maloletej, po ktorú dobu je možné príspevok v zmysle § 74 ods. 1 Zákona o rodine priznať. Keďže matka žiadala priznať príspevok od 01.05.2019 (po upresnení petitu na pojednávaní) bez obmedzenia doby trvania, súd vo výroku III. návrh v časti presahujúcej zákonom určenú dobu dvoch rokov, zamietol, zamietol tiež výživné v sume nad priznanú sumu 100,- Eur, keď navrhovateľka návrhom žiadala priznať sumu 330,- Eur. Vo výroku II. rozsudku súd vyčíslil nedoplatok povinného na medzičasom zročnom príspevku za obdobie od 01.05.2019 do 30.11.2019 na sumu 240,- Eur (za uvedené obdobie od 01.05.2019 do 30.11.2019 mal zaplatiť sumu 700,- Eur, zaplatil sumu 460,- Eur, t. j. 700 - 460), ktorý mu umožnil splatiť v splátkach 10,- Eur mesačne (§ 232 ods. 4 CSP), ktorých úhrada neovplyvní vzhľadom na príjem otca úhradu jeho ostatných mesačných výdavkov.

16. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 55 Civilného mimosporového poriadku, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

18. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku, keď v mimosporových konaniach je pravidlom nepriznanie náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov, keď v konaní súd nemal za naplnený predpoklad odôvodňujúci výnimku (§ 55 CMP) z tohto pravidla a zároveň účastníci náhradu trov konania ani nežiadali, preto súd žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal (výrok IV.).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).